

1218.

Od Příbora

Před su-se - do - vym dva du-by, dva du-by, hr-ka - ju na nich ho - lu - bi, ho - lu - bi.

Před susedovym [: dva duby; :]
hrkaju na nich [: holubi. :]

A jeden pravi: Hdě, jděťě,
kaj tu něvěstu veděťě?

A my ju veděm přes cestu,
ja, k tem susedom něvěstu.

1219.

Z Palkovic

A před Volnym sto - ja dva du - by, na nich tam hr - ka - ju ho - lu - bi.

[: A před Volnym stoja dva duby, :]¹⁾
na nich tam hrkaju holubi.

Pod už, ty synečku, pod domů,
uviju ci vinek z hedbovu.

Co vy tam, holubci, hrkacě,
dy vy tam dzěyečky němace?

Potočim ci jo ho harasem,
tvoja sem, synečku, tvoja sem.

A zůstal tež po ni klineček,
na kerem věšala věneček.

Potočim ci jo ho liliju,
tvoju sem, synečku, tvu milu!

Ach, dzěvečka sedi pod lipu,
syneček se vodi s muziku.

Potočim ci jo ho pentličku,
tvoja sem, tvoja sem, synečku.

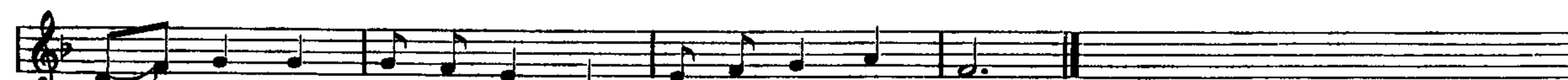
¹⁾ Za našimi humny dva duby,

1220.

Z Karlovic

Co je ve vo - zi, vše - cko je mo - je. A je - šče sem za - po - mně - la

vě - ne - čka ze - le - né - ho do - ma na sto - le.

Co je ve vozi, všecko je moje,
a ješče sem zapomněla
věnečka zeleného doma na stole.

tam je potěšení moje, malovaný dvůr.¹⁾

Pohůnečku můj, koničky širuj,
pojedeme přes to pole,

Když tam přijeli, všeci hleděli,
ja, co je to za panenka,
dy se veze jak hraběnka
šestima koni.²⁾

¹⁾ Pohoniču můj,
vrať že se mi průň!
Pro věnek zelený,
pro prsteň stříbrny
do domu na stůl.

²⁾ Šestima koni,
štyrma kočáry,
a to karlovským pacholkům
všecko na zdůry.